

Lokalna polityka senioralna – kluczowe wnioski

Dr hab. Barbara Rysz-Kowalczyk

Cel wywiadów z lokalnymi decydentami

- Postrzeganie przez lokalnych decydentów „polityki senioralnej”, w tym stosunek do przepisów ustawowych i krajowych dokumentów strategicznych.
- Autoocena działań podejmowanych przez gminy na rzecz seniorów, w tym:
  - stopnia zaspokojenia potrzeb osób starszych,
  - barier, trudności w realizacji przedsięwzięć
  - czynników sprzyjających działaniom na rzecz osób starszych.

➤ Postrzeganie polityki senioralnej przez lokalnych decydentów

- Pojęcie „polityka senioralna” nie występuje w spontanicznej narracji rozmówców.
- Reakcje na pytania o „politykę senioralną”:
  - zaskoczenie,
  - zdziwienie,
  - utożsamianie polityki senioralnej ze wszystkim, co gmina robi dla osób starszych,
  - polityka senioralna jako zadanie własne gminy – „pusty przepis”.

Autoocena działań gmin

- Polityka senioralna kojarzona z głównie z pomocą społeczną; następnie – rekreacją i kulturą; rzadziej – ze zdrowiem i rehabilitacją.
- Głównie zadania obligatoryjne lub dofinansowywane przez administrację rządową.
- Wiedza o potrzebach osób starszych oparta na intuicji i doświadczeniu, a nie na celowych przedsięwzięciach diagnostycznych.
- Pełna zgodność rozmówców w sprawie najbardziej uciążliwych barier (finansowych, kadrowych, infrastrukturalnych, transportowych, prawnych).
- Zróżnicowane oceny czynników sprzyjających polityce senioralnej w gminach (CUS, pomoc sąsiedzka, rady seniorów).

Wnioski

- Lokalni decydenci nie czują się podmiotami polityki senioralnej.
- Zbiór działań na rzecz seniorów, a nie spójna, zaprojektowana całość.
- Fasadowość ogólnokrajowych dokumentów strategicznych i własnych gminnych strategii.
- Silosowość w uporządkowaniu zadań gmin.
- Oczekiwania gminnych decydentów w związku z występującymi barierami:
  - większa elastyczność przepisów,
  - większa „mobilność” usług społecznych, zwłaszcza specjalistycznych.